

215

U S T A W A

z dnia 10 lipca 1952 r.

o zmianie dekretu o podatku gruntowym.

Art. 1. W dekrete z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się nowy ust. 4 o brzmieniu:

„4. Podział gruntów pomiędzy krewnymi powoduje uznanie części gruntów wydzielonych krewnemu za odrębną gospodarkę rolną, jeżeli krewny ten prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części wydzielonej lub oddaje ją do gospodarowania osobie trzeciej, nie będącej jego krewnym lub powinowatym i nie pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym.”;

2) w art. 3 skreśla się zdanie drugie;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objęto w posiadanie gospodarstwo rolne, jeżeli objęcie nastąpiło przed żniwami, lub w którym ustały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku. W przypadku zmiany w ciągu roku osoby właściciela (posiadacza) gospodarstwa rolnego zaliczki na poczet podatku gruntowego za dany rok podatkowy uiszczone przez poprzedniego właściciela (posiadacza) nie podlegają zwrotowi, lecz ulegają zaliczeniu na podatek należny od osoby, na której ciąży obowiązek podatkowy z tytułu posiadania tego gospodarstwa za dany rok.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w ciągu którego ustało posiadanie gospodarstwa rolnego, jeżeli posiadanie ustało po dokonaniu żniw, lub w którym powstały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku.

3. Obowiązek podatkowy w przypadku działów rodzinnych (art. 1 ust. 4) rozpoczyna się co do gruntów wydzielonych z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dokonano działów rodzinnych.”;

4) w art. 5 dodaje się nowy ust. 3 o brzmieniu:

„3. W przypadku gdy po żniwach wyszło na jaw, że członkowie spółdzielni dokonali na całości lub części gruntów przekazanych do spółdzielni żniw indywidualnych i na własną rzecz, wówczas organ finansowy uprawniony jest w każdym czasie zmienić z urzędu poprzednio ustalone zobowiązania podatkowe.”;

5) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara gruntów obszar całego Państwa dzieli się na trzy okręgi gospodarcze, każdy okręg zaś na strefy ekonomiczne (wielkowiejska lub wiejska, podmiejska, wiejska i wiejska oddalona); użytki rolne dzielą się na cztery rodzaje (grunty orne, łąki, pastwiska i lasy), a grunty orne, łąki i pastwiska — na sześć klas gruntów.”;

6) w art. 9:

a) w ust. 1 pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14) grunty nadane osobom, osiedlającym się na obszarze Ziemi Odzyskanych w toku planowej akcji w związku z wywłaszczeniem terenów na cele realizacji narodowych planów gospodarczych — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie; zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że osiedlenie nastąpiło w ramach akcji, prowadzonej przez prezydium wojewódzkich rad narodowych właściwych dla wywłaszczonych nieruchomości, po uprzednim przedstawieniu organowi finansowemu karty osiedleńczej,

15) grunty nadane przesiedlającym się w ramach akcji osiedleńczej w 1952 r. na tereny województw: białostockiego, gdańskiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego oraz w tych gminach województw: bydgoskiego, lubelskiego, poznańskiego i rzeszowskiego, w których istnieje odpowiedni fundusz ziemi — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie; zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że osiedlenie nastąpiło w ramach akcji, prowadzonej za pośrednictwem władz, po uprzednim przedstawieniu organowi finansowemu karty osiedleńczej.”;

b) dodaje się nowe punkty 16, 17 i 18 o brzmieniu:

„16) działki przyzagrodowe osób, wymienionych w pkt 15, a przyjętych do spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych zespołów spółdzielczych i rolniczych spółdzielni wytwórczych) — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie i objęcie działki,

17) grunty, leżące odlegiem co najmniej od dwóch lat, oddane do zagospodarowania na podstawie umowy, zawartej przez prezydium gminnej rady narodowej — za rok, w którym nastąpił pierwszy zbiór; zwolnienie stosuje się pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych we własnym gospodarstwie,

18) grunty, w których mieszczą się zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę, oraz grunty pod wałami przeciwpowodziowymi, jeżeli grunty te są we władaniu podmiotów gospodarki społecznej.”;

c) w ust. 3 wyrazy: „pkt 6 — 15” zastępuje się wyrazami: „pkt 6 — 18”;

d) po ust. 3 dodaje się nowy ust. 4 o brzmieniu:

„4. Upoważnia się prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych do zwalniania od podatku gruntów, odpowiadających warunkom, określonym w ust. 1 pkt 18, a wchodzących w skład indywidualnych gospodarstw rolnych.”;

7) w art. 10 ust. 2:

- a) w pkt 1 liczbę „25%” zastępuje się liczbą „48%”;
b) w pkt 2 po lit. f) dodaje się nowe lit. g), h), i), j), k), l) i ł) o brzmieniu:

„g) zespoły wypasowe owiec, zorganizowane na podstawie regulaminu, potwierdzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, którym prezydja rad narodowych wydzierżawiły będące w ich zarządzie grunty (pastwiska), wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi,

h) osoby fizyczne co do gruntów, stanowiących współwłasność, a użytkowanych jako hale wypasowe,

i) wspólnoty gromadzkie co do gruntów, użytkowanych jako pastwiska,

j) osoby fizyczne, zorganizowane w tzw. gminy urbanialne co do gruntów, stanowiących współwłasność tych osób,

k) osoby fizyczne co do gruntów, wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi, a oddanych do zagospodarowania,

l) osoby fizyczne i zespoły uprawowe co do gruntów, leżących odlegiem co najmniej od dwóch lat i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych, przydzielonych im do zagospodarowania co najmniej na okres trzech lat na podstawie umowy, zawartej przez prezydium gminnej rady narodowej,

ł) osoby fizyczne, trudniące się czynnościami furmaństwa, wykonywanymi osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny, co do przychodów z tych czynności.”;

8) w art. 11:

a) w ust. 2 liczbę „7.800” zastępuje się liczbą „12.400”;

b) dotychczasowy przepis ust. 6 skreśla się;

9) w art. 12 ust. 3 po kropce dodaje się zdania:

„Decyzja w sprawie przyznania ulgi może być wydana wyłącznie w tym roku podatkowym, za który

ulga się należy. Jeżeli okoliczności uzasadniające udzielenie ulgi zaistniały w miesiącu grudniu roku podatkowego, decyzja w sprawie przyznania ulgi może być wydana najpóźniej w miesiącu styczniu roku następnego.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w poszczególnych latach podatkowych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach:

1) przyznawać częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku w stosunku do wszystkich lub niektórych grup podatników, a w szczególności w stosunku do członków zrzeczeń uprawy ziemi,

2) obniżać podstawę opodatkowania dla niektórych grup gospodarstw rolnych.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, Minister Finansów może przenosić na podległe organy”.

Art. 2. Zwolnienia od podatku, określone w art. 9 ust. 1 pkt 14 i 15 oraz w art. 11 ust. 6 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) w stosunku do osób, które przejęły odłogi do zagospodarowania przed wejściem w życie niniejszej ustawy za zgodą i wiedzą terenowych organów władzy państwowej, zachowują moc aż do całkowitego ich wygaśnięcia pod warunkiem posiadania lub zawarcia na 1952 r. i lata następne przez te osoby umowy o zagospodarowaniu odlogów oraz uprawiania w całości użytków rolnych własnego gospodarstwa.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

216

USTAWA

z dnia 10 lipca 1952 r.

o zmianie ustawy o obowiązku społecznego oszczędzania.

Art. 1. W art. 24 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U.R.P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415, z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136, z 1951 r. Nr 33, poz. 258 oraz z 1952 r. Nr 12, poz. 72) dodaje się ust. 3 i 4 następującej treści:

„3. Dłużnicy Państwowego Funduszu Ziemi, posiadający wkłady oszczędnościowe w funduszu B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, mogą ponadto żądać przelania z ich wkładów na Państwowy Fundusz Ziemi kwot, odpowiadających ratom należności Państwowego Funduszu Ziemi, płatnym w 1952 r.

4. Płatnicy opłaty elektryfikacyjnej, dla których podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym ustalona za 1952 r. nie przekracza 15.000 zł, a którym w

myśl § 6 uchwały Nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920 i Nr A-85, poz. 1173), przysługują ulgi w opłatach na fundusz B. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego w wysokości, określonej w tabelach 1 i 2, stanowiących załączniki do wspomnianej uchwały — mogą żądać przelania z ich wkładów oszczędnościowych odpowiednich kwot na pokrycie rat opłaty elektryfikacyjnej, płatnych w 1952 r.”

Art. 2. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*